

12. helluntain jälkeinen viikko, perjantai

Päivän epistola

(2. Kor. 7: 10b – 16)

”Veljet, maallinen murhe sen sijaan tuottaa kuoleman. Näettehän, millaista intoa tuo Jumalan mielen mukainen murhe on luonut teihin, miten se on saanut teidät puolustautumaan, suuttumaan ja pelkäämään, ikävöimään meitä ja päättäväisesti rankaisemaan syylisiä. Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne tässä asiassa viattomia. Minä en kirjoittanut teille sen enempää vääryyttä tehneen kuin vääryyttä kärsineenkään vuoksi, vaan jotta teillä itsellänne Jumalan edessä kävisi selväksi, kuinka vakavasti te todella olette minun puolellani. Tämä on meitä rohkaissut. Mutta vielä tätä rohkaisuakin enemmän meitä on ilahduttanut Tituksen ilo siitä, että hän voi nyt ajatella teitä kaikkia huojentunein mielin. Minun ei tarvinnut hävetä sitä, että olin kiitellyt teitä hänelle. Niin kuin kaikki, mitä olen teille puhunut, on totta, samoin on osoittautunut todeksi se, mistä olen teitä kehunut Titukselle. Hänen sydämensä lämpenee, kun hän muistaa, miten kuuliaisista te kaikki olitte ja miten arasti ja kunnioittavasti te otitte hänet vastaan. Olen iloinen siitä, että voin joka suhteessa luottaa teihin.”

Tämän päivän epistola alkaa siitä, mihin eilisen loppui. ”Maallinen murhe” tuottaa kuoleman. Kun ihminen murehtii maallisia asioita, niin hän ei kiinnitä huomiota Jumalaan ja käytännössä etäännyy Hänestä. Kuolema tässä tarkoittaa eroa Jumalasta.

Tämä Jumalan mukainen murhe ei ole tässä yhteydessä murhetta jostain, mitä itse on tehty, vaan minkä joku muu on tehnyt. Sen osoittavat sanat ”puolustautua” ja ”rankaista”. Mielenmuutos merkitsi tässä yhteydessä väärän toiminnan tuomitsemista. Näin Paavali osoittaa, että tässä asiassa korinttilaiset ovat viattomia.

Vääryyttä tehnyt on mainittu jo aikaisemmin (vrt. 2. Kor. 2: 5 – 8). Vääryyttä kärsinyt on epäilemättä Paavali. Myöskin Timoteus on joutunut kärsimään. ”Nyt on teillä yllin kyllin” on ilmaus jonkin asian positiivisesta luonteesta. Tilanne on siis muuttunut paremmaksi. Todennäköisesti syylinen tilanteeseen ei ollut seurakunnan pysyvä jäsen, vaikkakaan täyttä varmuutta asiasta ei ole. Paavali ei kuitenkaan ole ylioptimistinen, kirjeen alku osoitti, että Korintissa edelleen oli jotain kritiikkiä hänen toimintaansa kohtaan.

Paavali oli kehunut korinttilaisia Titukselle. Se kertoo, että Tituksella ei ollut aikaisempia kontakteja

korinttilaisten kanssa. Korinttilaisten käyttäytyminen on todistanut oikeiksi Paavalin puheen Titukselle. ”Miten arasti ja kunnioittavasti te otitte hänet vastaan.” Tämä voi kertoa korinttilaisten huolesta, että Paavali olisi hylännyt Korinttin. ”Voin joka suhteessa luottaa teihin” on Paavalin yhteenveto tästä asiasta.

Päivän evankeliumi

(Mark. 2: 18 – 22)

”Johanneksen opetuslapset ja fariseukset paastosivat. Jeesukselta tultiin kysymään: ”Miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa, kun kerran Johanneksen opetuslapset ja fariseusten opetuslapset paastoavat?” Jeesus vastasi: ”Eivät kai häävieraat voi paastota silloin, kun sulhanen vielä on heidän kanssaan? Niin kauan kuin sulhanen on heidän joukossaan, he eivät voi paastota. Vielä tulee sekin aika, jolloin sulhanen on poissa, ja silloin, sinä päivänä he paastoavat. Ei kukaan ompele kutistamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan viittaan. Silloinhan vanha vaate repeää uuden paikan vierestä ja reikä on entistä pahempi. Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin leileihin. Silloinhan viini rikkoo ne ja sekä viini että leilit menevät hukkaan. Ei, uusi viini on laskettava uusiin leileihin.”

Vastaava kertomus on Matteuksella (Matt. 9: 14 – 17) ja Luukkaalla (Luuk. 5: 33 – 39).

Nyt Jeesusta haastavat Johanneksen opetuslapset ja fariseukset, aiheena on paastoaminen. Vanhan testamentin ainoa velvoittava paastopäivä oli sovituspäivä (3. Moos. 16: 29, 23: 27 – 31) eli Jom Kippur. Myöhemmin tuli pieniä paastopäiviä. Fariseukset paastosivat lisäksi maanantaisin ja torstaisin. Johannes Kastajan oppilaiden kysymyksen taustana oli Johanneksen askeettinen elämäntapa. Nasiirilupauksen tehneet elivät yleensä jollain tapaa askeettisesti. Yksittäinen ihminen saattoi vetäytyä yksinäisyyteen rukoilemaan ja paastoamaan.

Jeesus itse valmistautui toimintaansa paastoamalla. Hän ei myöskään kiellä paastoa. Hän myös odottaa, että Hänen seuraajansa paastoavat.

Nyt Hänen vastauksensa paljastaa, että Hän on Messias. Taustalla on Vanhan testamentin ajatus, että Jumala on Israelin aviomies (Jes. 54: 4 – 8, 62: 4 – 5, Hes. 16: 7 – 63). ”Eivät kai häävieraat voi paastota silloin, kun sulhanen on vielä heidän kanssaan!” Jeesuksen opetuslasten aika tuolloin oli erikoinen, ”sulhanen” oli heidän kanssaan. Häät ovat perinteinen aika juhalle ja samalla se kuvaa tämän ajan täyttymisen jälkeistä aikaa, Jumalan valtakuntaa.

”Vielä tulee sekin aika, jolloin sulhanen on poissa, ja silloin, sinä päivänä he paastoavat.” Sulhanen on poissa tarkoittaa Kristuksen ristiinnaulitsemista. Tässä kuvataan varhaisen kirkon tilannetta, jossa paastoa noudatetaan.

Kutistumattoman kankaan laittaminen paikaksi vanhaan viittaan ja uuden viinin laittaminen vanhaan leiliin kertovat samasta asiasta. Jotta joku asia säilyisi hyvänä, niin sitä ei saa sekoittaa väärällä tavalla. Tämä merkitsee, että Vanhan testamentin aikaisia käytäntöjä ei välttämättä noudateta uudistuneessa Israelissa, Kirkossa, joka on kuin kutistumaton kangas tai uusi viini.

Kirkon käsityksen mukaan uusi viini tarkoittaa Pyhää Henkeä.